

lydighed undlader at udføre ordren. Mange ordrer, ikke mindst i kritiske situationer, vil imidlertid forspilde deres øjemed, hvis de ikke straks efterkommes i overensstemmelse med ordrens indhold. På tilsvarende måde vil en undladelse af at efterkomme ordren i dens fulde ordlyd kunne have meget uheldige og i kritiske situationer katastrofale følger. Lydighedsbegrebet har derfor stædse inden for forsvaret omfattet enhver fravigelse af den givne ordre. Det må derfor være overladt til strafanvendelsen at graduere sanktionen efter forseelsens alvor, og reaktionen vil således efter omstændighederne blot være en påtale på stedet, medens den i andre tilfælde kan blive en alvorlig frihedsstraf.

Det kan i øvrigt oplyses, at tilføjelsen „tilstrækkeligt hurtigt og nøjagtigt“ er indføjet efter forslag fra klimaudvalget i betænkning 7. del, s. 26, 2. spalte nederst og s. 27, 1. spalte øverst, idet udvalget herved har ønsket tilvejebragt fornøden overensstemmelse mellem praksis på dette område og lovtæksten.

Spørgsmål 8:

Vil 2 meniges samstemmende vægring kunne henføres til § 17, og kunne der i bekræftende fald ikke være anledning til at overveje en anden formulering?

Svar:

To meniges samstemmende vægring ved at udføre en ordre vil ikke kunne henføres under § 17, medmindre de pågældende har handlet i indbyrdes forståelse. Er u lydigheden begået af flere uden nogen form for indbyrdes samvirken, vil forholdet efter den nu gældende straffelov alene blive betragtet som u lydighed begået under skærpene omstændigheder, jfr. gældende militær straffelovs § 48, stk. 2. Har de pågældende derimod handlet i indbyrdes forståelse, falder de ind under bestemmelsen i militær straffelovs § 51, der ganske svarer til forslaget § 17. Borgerlig straffelov indeholder i § 80, stk. 2, et almindeligt princip om, at det i reglen vil være at betragte som en skærpene omstændighed, at en strafbar handling er udført af flere i forening. Det skønnes ikke hensigtsmæssigt at ændre den foreslåede formulering.

Spørgsmål 9:

Hvorfor åbner § 19 ikke mulighed for strafbortfald?

Svar:

I tilfælde, hvor der foreligger et særligt groft forhold fra den foresatte, foranstående eller vagts side, vil der være mulighed for strafbortfald i medfør af borgerlig straffelovs § 84, stk. 1, nr. 4, samh. med stk. 2. Jeg har ikke noget at indvende imod, at § 19 i lovforslaget ændres, således at straffen i de i paragraffen nævnte tilfælde kan nedsættes og under i øvrigt formildende omstændigheder bortfalde.

Spørgsmål 10:

Der udbedes en fortolkning af ordet „respektstridig“ i § 20.

Svar:

Respektpligten omfatter iagttagelse af de formelle regler for omgang mellem militære, der f. eks. finder udtryk i hilsepligten over for honnørposter og direkte foresatte. Herudover indeholder den en beskyttelsesregel for vagter og foranstående imod at blive udsat for optræden, der virker personligt krænkende, fra efterstående. De militære omgangsformer er igennem de senere år blevet væsentligt lempede, og tilbage er kun et vist krav om, at de efterstående ikke må optræde på uhøflig måde over for deres foranstående, hvad enten denne optræden giver sig udtryk i ord eller gerning. Af hensyn til bevarelsen af den fornødne disciplin inden for forsvaret anses det for fornødent at opretholde kravet om en sådan form for respekt.

Spørgsmål 11:

Hvorledes stiller ministeren sig til i overensstemmelse med besvarelsen af spørgsmål 10 at ændre ordlyden af § 20, således at „respektstridig opførsel“ ændres til „uhøflig opførsel“?

Hvorledes stiller ministeren sig til en sænkning af strafferammen?

Svar:

Det kan ikke anbefales, at ordlyden i forslaget til militær straffelovs § 20 ændres således, at „respektstridig opførsel“ betegnes